

LUPTA BISERICII PENTRU SUPRAVIEȚUIRE – EREZII ȘI CONTROVERSE (POVEȘTI SAU DOCTRINĂ SĂNĂTOASĂ)

Creștinii primelor secole aveau de dus o luptă foarte grea; era un război pe două fronturi: **externă – persecuțiile**, și **internă – ereziile**.

În timp ce statul roman ataca cu ură și frică redutele spirituale ale creștinismului, biserica trebuia să înfrunte și învățăturile străine ce se strecurau cu viclenie în rândurile credincioșilor. În perioada grea a celor zece valuri de persecuție, poate cea mai grea sarcină a bisericii ***era menținerea purității doctrinei***.

Introducerea a tot felul de idei nebiblice era aproape imposibil de evitat, deoarece ***convertiții care veneau fie din medii legaliste iudaice, fie din medii intelectuale ale filozofiei grecesti, își aduceau cu ei bagajele spirituale și le introduceau în credința creștină; dacă biserica nu reușea să îi instruiască într-un mod corespunzător, aceștia își păstrau multe din vechile idei***. Alții încercau să transforme creștinismul pentru a putea fi acceptat și de clasele superioare. În felul acesta doctrina a fost compromisă.

În încercarea de a combate acest declin spiritual incipient, au fost unii conducători religioși care printr-un zel dus la extremă au formulat propriile interpretări despre credință, ajungând și ei la erori majore. Astfel din cauza ereziilor ce au câștigat destui adepți s-a ajuns la schisme care au dus la formarea de grupări dizidente și chiar secte.

Problemele interne se pot împărți în patru categorii:

- erezii legaliste
- erezii filozofice
- erori teologice
- schisme eclesiastice

Ereziile legaliste (ebioniții)

Hotărârea Conciliului din Ierusalim de a elibera neamurile de sub cerințele ceremoniale și ritualiste ale legii lui Moise, nu a reușit să protejeze biserica de tendințele iudaizatoare ale celor plini de râvnă pentru Lege.

Mulți dintre convertiții **iudei** priveau cu nostalgie la religia lor monoteistă și ***aveau tendința să dilueze credința adevărată cu adăugiri din iudaism.***

Ebioniții

Cei care s-au remarcat în mod deosebit au fost **ebioniții (o grupare dintre evrei)**. Ei promovau niște învățături specifice:

- Accentul credinței era pus pe unitatea lui Dumnezeu (*Dumnezeu într-o singură Persoană*) și caracteristica Lui de Creator al universului.
- Legea evreiască este cea mai înaltă expresie a voinței lui Dumnezeu și omul este obligat să o respecte.
- Isus a fost **om** (fiul lui Iosif) și ***El a atins un grad de divinitate când Duhul a coborât asupra lui la botez.***
- Susțineau învățăturile ***Evangeliei după Matei.***
- Contestau scrierile lui Pavel.
- *Nu exista mântuire fără tăiere împrejur și fără lege.*
- Respingeau jertfele animale
- Existența celor **două principii**: al Binelui (sau masculin) și al Răului (feminin)

Principiile lor de bază erau:

1. respingerea jertfelor animalice și
2. existența unui Principiu al Binelui și a unui Principiu al Răului.

Argumentele lor biblice erau personaje ca:

- Adam, Abel, Isaac și Isus sunt întrupări ale Binelui (princ. *Masculin.*), iar
- Cain, Ismael și Ioan Botezatorul sunt manifestări ale principiului răului (princ. *Feminin.*).

Din 135 au încetat să mai existe ca grupare, dar ideile lor au fost mereu reluate și biserica luptă și azi pentru principiul că singura credință în Hristos îl îndreptățește pe om înaintea lui Dumnezeu.